

POT

Župnija Marijinega rojstva Polhov Gradec

Izdaja župnijski urad Polhov Gradec. Odgovarja župnik Bogdan Oražem.

d
e
c
e
m
b
e
r
g
r
u
d
e
n

2
0
1
7

l
e
t
n
i
k

XXV

Družina na poti k izviru

Prvi božični dnevi so bili preprosti, to je bil družinski praznik. Jožef in Marija sta verjetno sama v puščavi praznovala Jezusove prve rojstne dni. Zdi se, da je bil »Bog z nami« samo njun; pa vendar, če poslušamo Magnifikat, se zavemo, da je Marija Jezusa vedno ljubila s srcem ljudstva, s srcem Cerkve. Božič je po Gospodovem vstajenju začel postajati praznik za vse Bogu zvesto ljudstvo. Dva tisoč božičev je minilo in Dete še ni obupalo nad svojim zvestim ljudstvom, nad nami.

Papež Francišek

Svetopisemsko zrnje

Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazaret, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod.

(Lk 2,4–11)

Lučka

Gospod, Ti veš, da biti odrinjen, pomeni, biti najbolj ubog med ubogimi. Bogat mož ali premožna žena sta lahko odrinjena, kot so lahko odrinjeni ubogi.

Sv. Mati Terezija

Z Marijo naproti Odrešeniku

Letos smo še posebej izzvani, da pričakamo Odrešenika v božični noči z Marijinim hrepenenjem, vero in upanjem. Povabljeni smo, da vsaj za en večer v adventu sprejmemo v svoje družine Marijin kip in ob njem molimo kot družina in skupaj s sosedi. Naj nas prevzame njena velikodušnost, da je svoje življenje popolnoma odprla Božjim načrtom.

Zazrimo se v to preprosto dekle iz Nazareta v trenutku, ko je pripravljena Božjemu sporočilu reči »da« in skušajmo doumeti dva bistvena vidika njene drže, ki je za nas zgled, kako se pripraviti na božič.

Najprej njena vera, njena drža vere, ki je v poslušanju Božje besede ter prepustiti se tej besedi s popolno razpoložljivostjo razuma in srca. Marija je angelu odgovorila, rekoč: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« (v. 38). S svojim »tukaj sem«, polnim vere, Marija ne ve, na katere poti se bo podala, katere bolečine bo morala prenašati, s katerimi tveganji se bo soočila. Zaveda pa se, da je Gospod tisti, ki jo prosi. Ona mu popolnoma zaupa in se izroči njegovi ljubezni. To je Marijina vera.

Naslednji vidik Kristusove Matere je sposobnost prepoznati Božji čas. Marija je namreč tista, ki je omogočila učlovečenje Božjega Sina »v skladu z razodetjem skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase« (Rim 16,25). Učlovečenje Besede je omogočila ravno s svojim ponižnim in pogumnim »da«. Marija nas uči, kako prepoznati ugoden trenutek, ko Jezus pride v naše življenje in prosi za takojšen in velikodušen odgovor. Skrivnost Jezusovega rojstva, ki se je zgodovinsko zgodil pred več kot dva tisoč leti, se namreč udejanja kot duhovni dogodek v bogoslužju »danes«. Beseda, ki je dobila bivališče v Marijinem deviškem telesu, med obhajanjem božiča

ponovno pride trkati na srce vsakega kristjana. Vsak od nas je poklican odgovoriti kakor Marija z osebnim in iskrenim »da« in se popolnoma dati na razpolago Bogu in njegovemu usmiljenju, njegovi ljubezni. Kolikokrat Jezus pride v naše življenje, kolikokrat nam pošlje angela in kolikokrat se mi tega ne zavedamo, ker smo zaverovani vase, v svoje misli, zaposleni in celo v teh dneh popolnoma v pripravah na božič ter se ne zavemo, da je On prišel in trka na vrata našega srca, prosi za gostoljubnost, prosi za »da«, kakor za tisti Marijin. Neki svetnik je govoril: »Bojim se, da bo Gospod prišel.« Pa veste, zakaj se je bal? Strah, da se tega ne bi zavedal in bi ta šel mimo. Ko mi v svojem srcu čutimo: »Želim biti boljši, boljša ... Obžaloval sem to, kar sem storil ...«, je ravno Gospod tisti, ki trka in ti da to čutiti. Da bi zmožni biti boljši, bolj za druge in Bogu bolj blizu ... Če to čutiš, ustavi se! V tem je Gospod! Pojdi molit, morda k spovedi očistiti dušo. To ti bo dobro delo. Dobro si zapomni. Če čutiš voljo po poboljšanju, potem je to On, ki trka. Ne dopusti, da gre mimo!

V božični skrivnosti je pa tudi ob Mariji tiha navzočnost sv. Jožefa, kakor je to uprizorjeno v vsakih jaslicah. Marijin in Jožefov zgled je za vse nas povabilo, da s popolno odprtostjo duše sprejmemo Jezusa, ki je iz ljubezni postal naš brat. Prihaja, da prinese na zemljo dar miru: »In na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji« (Lk 2,14), kakor je to pastirjem naznanil zbor angelov. Dragoceni dar božiča je mir in Kristus je naš resnični mir. Kristus trka na naša srca, da nam podari mir, mir duše. Odprimo vrata Kristusu!

Izročimo se v priprošnjo naši Materi in sv. Jožefu, da bomo res krščansko preživeli božič, brez kakršne koli posvetnosti,

pripravljene sprejeti Zveličarja, Boga z nami.

Pripravil Bogdan Oražem, župnik

Protestna izjava ob obisku ministra Žmavca v Rimu

Ob obisku ministra Gorazda Žmavca iz Urada vlade RS za Slovence po svetu skupina slovenskih študentov v Rimu izraža zaskrbljenost in presenečenje ob predlogu slovenske vladne koalicije, s katerim želi zaobiti ustavno odločbo tako, da bo spremenila Ustavo RS in omejila financiranje zasebnega katoliškega šolstva. Slovenski študentje v Rimu se zavzemamo za ohranitev 57. člena ustave Republike Slovenije, ki govori o tem, da je izobraževanje svobodno in da je osnovnošolsko izobraževanje obvezno, financira pa se iz javnih sredstev.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je z ugotovitveno odločbo št.U-I-269/12-24 z dne 4. 12. 2014 odločilo, da dosedanja zakonska določba omejuje pravico učencev (in staršev) do brezplačnega šolanja in je zato v nasprotju z ustavo. Ustavno sodišče je odločilo, da mora biti obvezen in razširjeni program izobraževanja financiran 100 % in tudi, da je 86. člen ZOFVI v delu, ki se nanaša na obvezne javno veljavne programe osnovnošolskega izobraževanja, v neskladju z drugim odstavkom 57. člena Ustave.

Slovenski študentje v Rimu se zavzemamo za spoštovanje meddržavnega sporazuma med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo o pravnih vprašanjih, ki je bil podpisan 14. decembra 2001 in ratificiran 28. januarja 2004 (UL RS, št. 13/2004 z dne 12. 2. 2004). Ta v 10. členu določa,

da bo status učencev in dijakov v zasebnih katoliških šolah izenačen s tistim v javnih šolah. Status učencev v zasebnih šolah niti po ratifikaciji ni bil povsem izenačen s statusom učencev v javnih, saj je zgolj 85 % financiranje posegalo v to pravico, koraki vlade pa gredo v smer še večje neenakosti in izključevanja zasebnega šolstva iz pravnih okvirjev in celo iz ustavno določenih norm, prav tako pa k enostranskemu posegu v že omenjenem sporazumu doseženih dogovorov. Takšno ravnanje bo Slovenijo v mednarodni skupnosti postavilo v zelo nezavidljiv položaj neresnega partnerja.

Odločno nasprotujemo postopku za spremembo 57. člena Ustave Republike Slovenije z namenom izigravanja odločitve Ustavnega sodišča, za katero se je, mimogrede, ob obisku OŠ Alojzija Šuštarja, 19. aprila 2016 v Ljubljani zavzel predsednik vlade in ustavni pravnik dr. Miro Cerar, ko je dejal: "Kot pravnik in predsednik vlade sem nesrečen, ker zamujamo z izvršitvijo ustavne odločbe. Prizadevam si, da bi jo čim prej izvršili." Njegova nedavna ravnanja prikazujejo v drugačni luči. Za zagotovitev enakih pogojev delovanja javnega in zasebnega šolstva se je v sporočilu za javnost zavzela tudi varuhinja človekovih pravic.

Vlado Republike Slovenije pozivamo, da spoštuje obveze, ki izhajajo iz meddržavnega sporazuma med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo, in so pravno obvezujoče za obe strani. Enostransko poseganje v dosežen sporazum je grob poseg v potrjene dogovore in zaveze, posledice kršitev dogovorov pa so na mednarodni ravni nepopravljive.

Slovenski študentje v Rimu nasprotujemo politiki, ki je usmerjena predvsem proti katoliškim šolam, kar moremo razbrati s strani slovenskih političnih strank.

Učenci in dijaki sicer peščice katoliških šol v Republiki Sloveniji dosegajo vrhunske rezultate tako v domačem kot v mednarodnem izobraževalnem prostoru, odprta so jim vrata v svet mednarodnega izobraževanja, prav tako pa s svojimi dosežki s ponosom predstavljajo Slovenijo zunaj njenih meja. Vse to je dokaz, da učitelji in profesorji na katoliških šolah v ničemer ne zaostajajo za učitelji in profesorji na javnih šolah. Mnogokrat jih s svojim znanjem in strokovno izpopoljenostjo celo presega. Končno nasprotujemo tudi kulturnemu in ideološkemu boju proti Katoliški cerkvi in slovenskim kristjanom, ki ga je začela slovenska vlada. Ta boj se bje na plečih najbolj ranljivih – otrok in njihovih staršev. Slovenska vlada s svojimi ravnanji dokazuje, da otroci in njihovi starši v katoliških šolah niso finančno enako obravnavani ter da je njihovo izobraževanje nezaželeno in za državo neprimerno. Takšni pristopi so v posmeh pravni državi in demokratičnim standardom in pomenijo vrnitev v totalitarni sistem vladanja, ki smo se ga pred 25. leti s plebiscitarno večino otresli.

V imenu skupine slovenskih študentov v Rimu, mag. Sebastijan Valentan.

Povzeto s spletne strani: sl.radiovaticana.va/news

Pastirji

Na betlehemske pašnike je bila noč, nekateri pastirji so bedeli na nočnih stražah pri čredi ob prižganih ognjih. Drugi so spali. Vse je bilo mirno, temno nočno nebo je bilo posuto z drobnimi zvezdami. Medtem se je v hlevu dogajal čudež – Marija je rojevala Jezusa, Božje dete, ob njej je bil Jožef. Vemo za imena ob tem dogodku, ki je razsvetlil

temo. To so Jezus, Marija in Jožef.

A sredi zgodovinskega dogajanja, ki je spremenilo svet s svojo daljnosežnostjo, z odrešenjsko močjo, so bili – tudi pastirji. Nobenega njihovega imena ne vemo. A vendarle – jaslic še danes brez pastirjev skoraj ne more biti. Predvsem pa so pastirji ostali zapisani v Svetem pismu. Saj je prav k njim najprej pristopil angel Gospodov in jim rekel znamenite besede: »*Ne bojte se; zakaj, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo.*« (Lk, 2,10) Prav oni so prvi videli novorojeno dete, Jezusa. Prav oni so bili glasniki tega velikega dogodka, prav oni so prvi povedali drugim. Beremo: »*In vsi, ki so slišali, so se čudili temu, kar so povedali pastirji.*« (Lk, 2, 18) Tudi ko so se po obisku v hlevu in po oznanilu ljudstvu vrnili na svoje pašnike, so »*Boga slavili in hvalili za vse, kar so slišali in videli ...*«

Dostikrat tudi sami čutimo, da smo le neimenovana bitja sredi velikih dogodkov, neznani pastirji, da smo le »statisti«. Imamo občutek, da smo le tisti, ki so »za odrom«, medtem ko nekdo – tudi zaradi naše pomoči in truda – sije v lučeh in je vsa pozornost obrnjena samo nanj. Takrat se spomnimo na Jezusovo rojstvo. Tudi tam v Betlehemu je bilo eno samo središče dogajanja – Jezus, novorojeno dete, kako le ne! Že od prvih dni je bil luč sveta, sami sveti Trije kralji so se mu prišli poklonit, pa čeprav je bil na zunaj le nebogljen otrok, ki je ležal v jaslih. Pastirji pa so tiho, a srečni, da se je uresničila prerokba, oznanili ljudstvu – in pasli naprej, ob tem pa »*Boga slavili in hvalili za vse, kar so slišali in videli.*«

Zato v trenutkih, ko imamo občutek, da nas nihče ne opazi, da nihče ne da priznanja tudi nam, pomislimo, da morda pa tudi k nam »*pristopi angel Gospodov*«, da prvi nekaj izvemo, vidimo, začutimo. Morda le tiho veselje, da se je uresničila »davna prerokba«. In mirno »pasemo naprej«. V

srcu pa se zavedamo, kako pomembni so tudi pastirji. Še danes božičnega čudeža ni in ga ne bi bilo brez njih. Niso imeli glavne vloge, a so zvesto in pridno opravljali svoje poslanstvo, svoje delo pastirja. Pri tem pa neomajno verjeli, verovali. In njihova vera jim je prinesla »*veliko veselje, ki je za vse ljudi*«, ki so ga tudi prvi oznanili svetu. Četudi še danes ne vemo za njihova imena.

Marjan Bradeško

Peš od križa do križa

V nedeljo, 29. oktobra 2017, pred praznikom vseh svetih smo obiskali tri kraje z namenom, da se spomnimo naših sorodnikov in krajanov iz Črnega Vrha, ki so se smrtno ponesrečili. Ob osmih smo se zbrali pri družini Jankovega Bernarda. Ta pohod je letos potekal že peto leto zapored, vendar letos v večjem številu, saj se nas je zbralo kar 83. Z nami je bil tudi generalni vikar kapucin br. Štefan Kožuh, ki se ga nekateri spomnimo kot spovednika pred večjimi prazniki v času župnika g. Marjana Arharja v naši župniji.

Najprej smo šli do križa, kjer se je smrtno ponesrečil Rebersk ata Slavko Božnar. Slavko se je ponesrečil 17. junija 1960 med košnjo strmega Koširjeva travnika. Bil je v tridesetem letu starosti, šele oktobra istega leta bi dopolnil trideset let. Žena Francka je ostala sama s tremi majhnimi otroci. Drago je bil star 5 let, Miro 3 leta in hči Kristina šele leto in pol. Le nekaj nas, ki smo se zbrali, je Slavka poznalo, saj je od nesreče minilo že 57 let. Nato nas je pot vodila do Slovnikove kočje. Tu stoji križ v spomin Danijelu Burjeku. Križ so postavili domači kmalu po nesreči, blagoslovil pa ga je g. Peter Nastran. Danijel se je smrtno

ponesrečil star 25 let med delom v gozdu 9. avgusta 2015. Komaj si je ustvaril družino, že je moral umreti. Zapustil je ženo Darjo in dve hčeri. Sandra je bila stara 4 leta in pol, Rebeka pa komaj 15 mesecev. Ravnohribarskega Danijela smo poznali kot zelo veselega in delovnega človeka. Od tu smo odšli mimo domačije Na lipah, mimo domačije Zakoritarjevih, čez Jankov travnik v gozd do križa, ki je postavljen v spomin Jankovemu atu Stanetu. Tu nas je pričakalo še nekaj krajanov in skupaj z njimi nas je bilo čez 120. Pred dvema tednoma so tu domači postavili brv, kajti to mesto je bilo prej zelo nedostopno. Župnik Štefan je prebral življenjepisa Jankovega ata, ki ga je sestavil njegov najmlajši sin Bernard, ter zmolil rekviem za ljubljeno osebo. Jankov ata se je rodil leta 1924, med delom v gozdu pa se je star 66 let ponesrečil 15. januarja 1990. V gozdu je bil s sinom, ki se je le nekaj dni prej vrnil s služenja vojaškega roka. Z ženo Antonijo sta imela šest otrok, Jožeta, Zvoneta, Matjaža, Janeza, Matejo in Bernarda. Najmlajši sin je bil takrat star komaj 12 let in pol. Pri vseh treh križih je župnik pokojnim namenil nekaj besed, vsi skupaj pa smo zanje molili. Od tu smo odšli na Sovovo, kjer smo imeli kosilo.

Želimo si, da je takih in podobnih nesreč čim manj, vendar pa si usode ne moremo krojiti sami. Hvala župniku Štefanu Kožuhu in vsem, ki ste bili z nami. Vidimo se naslednje leto.

Blažka Trobec

Zaključek sezone za motoriste

Zbudili smo se v prelepo nedeljsko jutro na prvi oktobrski dan, poln sončnih žarkov,

kot nalašč za zadnje užitke motoristov pred prihajajočimi hladnimi jesenskimi dnevi in dolgo zimo. Uradno se je zaključila motoristična sezona, čeprav je večina še upala na kakšen čudovit jesenski dan.

V tako lepem vremenu se je zbralo doslej največje število motorjev in njihovih lastnikov, ki so prišli z namenom, da prejmejo poseben blagoslov in se zahvalijo za srečno prevožene kilometre v letošnji sezoni. Pot jih je pripeljala iz različnih krajev Slovenije. Najdaljšo pot je prevozil motorist iz štajerske prestolnice – Maribora. Najmlajši udeleženci srečanja pa so bili trije mali kolesarji, ki so se pridružili motoristom.

Po opravljenem blagoslovu pri cerkvi sv. Lenarta v Črnem Vrhu, ki ga je opravil župnik Blaž, so bili prav vsi povabljeni pred Dom krajanov k mizi, obloženi z domačimi dobrotami.

Oratorijski dan v Črnem Vrhu

Oratorij, ki so se ga udeležili otroci širom Slovenije v času poletnih počitnic, je letos imel naslov DOTIK NEBES. Otroci so spoznavali fatimsko Marijo, ki se je pred 100 leti prikazala trem pastirčkom. Letos smo se tudi v KD Črni Vrh odločili, da skupaj z župnijo pripravimo oratorijski dan za otroke prav na to temo, vendar v skrajšani, enodnevni obliki. In začelo se je. Sestanki, priprave, zbiranje gradiva, idej, iskanje animatorjev in pa izbira najrazličnejših delavnic.

Sobotno dopoldne, 28. oktobra 2017, smo se otroci, organizatorji, animatorji in nekaj staršev zbrali pred Domom krajanov Črni Vrh. Skupaj nas je bilo kar 49. Da pa nismo ostali pri tej številki, se nam je kasneje

pridružil še duhovni pomočnik gospod Blaž kot 50. Za začetek smo bili deležni toplega, veselega in prijetnega pozdrava, slišali pa smo še par besed o vsaki delavnici. Preden smo se podali na delo, smo skupaj zapeli pesem, ki nas je združila v tem dnevu.

Prvo skupino je sestavljalo 8 mladih zagnanih fantov, ki so spoznavali »čudo« cerkvenih zvonov. Trije animatorji – domači izurjeni pritrkovalci so fante odpeljali v zvonik župnijske cerkve. Na čisto pravih zvonovih so se učili pritrkavanja, kateremu bi lahko rekli »umetnost cerkvenega zvonika«. Druga skupina pa je odšla z animatorji v gozd po jesenske plodove, zelenje, mah, listje in ... Ob povratku so otroci in animatorji najprej prebirali zgodnice o Mariji, odgovarjali na zastavljena vprašanja, nato pa iz nabranega materiala izdelali dva plakata. Prvi je bil JEŽ ZVEDAV, drugi pa MARIJA – MORSKA ZVEZDA. Tako so bile združene pustolovska, raziskovalna in ustvarjalna delavnica. Vmes je potekala kuharska delavnica, saj so otroci pomagali pri pripravi kosila. Pred kosilom se nam je pridružil še župnik Blaž. Opravil je čudovito otroško mašo, pri kateri so sodelovali otroci s petjem, z branjem berila, prošenj in zahval.

Da ni bilo dolgočasno, so otroci vmes nekaj časa izkoristili tudi za glasbeno delavnico. V njej so se pripravili na petje pri maši, ki je bila namenjena prav njim oz. vsem nam, ki smo sodelovali na oratorijskem dnevu.

Po maši smo imeli težko pričakovano kosilo. Vendar kosila brez sladice ni. Samo trikrat lahko vsak ugiba, kaj je bilo – palačinke z nutello. Ko smo se okrepčali, je otroke že zanimalo, kaj se bo dogajalo potem. Najprej smo izdelali še nekaj suhih aranžmajev z nabranimi jesenskimi suhimi vejicami. Krasili bodo našo cerkev. Igrali smo se družabne igre na prostem, za razvedrilo pa smo se naučili še »bansi« – Kranjski

Janez. To je pesem ob zabavnem, smešnem besedilu, ki ga pojejo vsi udeleženci in vsebuje tudi gibe, ob katerih se veselo nasmejimo, razgibamo in ogrejemo ☺.

Za konec smo se odpravili na igrišče. Glavna stvar je bila nogomet, igrali pa smo tudi odbojko, igro Vroč krompir, najmlajši pa so se igrali na otroških igralih in se gugali.

Preživeli smo nepozaben dan, imeli smo se lepo, zabavno, pa tudi vreme nam je bilo naklonjeno.

Najlepše, kar se je meni osebno vtisnilo v spomin, so besede nekaterih otrok: »A se lahko prijavimo že za drugo leto?« To so besede, ki so izražale resnično zadovoljstvo pa tudi obrazi nasmejanih, veselih in zadovoljnih otrok nam veliko povedo.

Zato ponosno, z dvignjeno glavo naprej v naslednje leto, z veselim pozdravom »SE VIDIMO«!

Za KD Črni Vrh Katja Skopec

Z očmi katehistinje

Mesec oktober, mesec hvaležnosti in molitve. Ta mesec je imel letos zame poseben pomen, saj sem po 3 letih zopet stopila v veroučno sobo in začela skupaj z otroki spoznavati Jezusa. Seveda ga poznam že dlje časa, a vedno znova se zavem, da te o iskreni in pravi veri učijo le otroci sami in prav oni te preizkušajo v svoji trdnosti vere.

Vedno sem bila dejavna v svoji župniji, odkar pa sem se preselila k možu v drugo, zame nepoznano župnijo, pa mi je ves čas nekaj manjkalo. Oktobra meseca se je zgodilo tako, da sem lahko začela pobližje spoznavati duha polhograjske župnije. Otroci so me zelo dobro sprejeli in v njihovih očeh vedno znova odkrivam nek

poseben žar. Žar navihanosti, razigranosti, veselja, zvedavosti in vere. Predvsem pa velike odprtosti za lepo in dobro. A pridejo dnevi, ko smo vsi malo utrujeni, a tudi takrat najdemo skupno besedo, tudi z igro. V preteklem mesecu smo spoznavali, zakaj smo hvaležni. Naši otroci res znajo biti hvaležni ne le za igrače, tudi za družino, državo, prijatelje, za stvari, na katere odrasli včasih pozabimo. Po prazniku vseh svetih smo razmišljali, kdo je lahko svet. In svet je lahko prav vsak, ki se trudi za dobro, lepo in se veseli življenja, je Jezusov prijatelj. Sveti smo lahko vsi, če si želimo in upamo. Si upamo? Naši otroci si upajo in si želijo. Pa vi?

Majdi Hribernik

Zahvalna nedelja

V nedeljo, 5. novembra, je bila zahvalna maša, pri kateri je bila ključnega pomena zahvala za našo prečudovito domovino. Pri zahvalni maši smo med pridigo sodelovali otroci.

Na zahvalno mašo smo se otroci začeli pripravljati že dva dni prej, da smo v nedeljo res vedeli, kako bo vse potekalo. Za uvod v pridigo je gospod župnik najprej nekaj spregovoril, nato pa sva Regina na violino in jaz na flavto skupaj zaigrali slovensko himno. Po odigrani himni sta v narodnih nošah Ana in Blaž pristopila do ambona in začela z branjem besedila Kurent Ivana Cankarja. Med branjem je na citre igrala Maša, besedilo pa so ponazarjali Kristjan, Kaja, Eva, Rebeka in Lucijan. Otroci smo sodelovali pri obeh mašah, pri drugi pa nas je tudi večina pela pri zboru Višajčki. Na koncu pa se je Maja v imenu vseh še zahvalila gospodu župniku in diakonu Samu.

Manca Koprivec, 8. razred

Vzdramil se je Kurent, ozrl se je ter je videl, da je svet lep in življenja vreden. Koliko bogastva je nasul Bog na to zemljo! Brez števila rodov je živelo in uživalo, pa niso použili tega bogastva, še zmerom več ga je! Po nebu roma sonce, kakor je romalo od nekdaj, zato da so deležne njegovega blagoslova vse dežele po vrsti. Pod njim hite oblaki, da rosijo od vzhoda do zahoda; obrnejo se na jug ali na sever, kadar se spomnijo navsezadnje še na siromakovo leho. Zemlja rodi, neutrudna mati; sedemdesetkrat sedemkrat sinov je že pokopala, vnuki pa sesajo na njenih prsah. Nepregledno žitno polje se zvrstoma priklanja pod vetrom; gozdovi, črna straža njegova, gledajo nanj iz visoke daljave, temno in zvesto, kakor gleda mož na doječo ženo ... Ljudje, svatje, za nas vse je miza pogrnjena; nikomur ni sila, da bi stal na pragu, še godec naj prisede! ... Velika radost je bila v Kurentovem srcu, ko se je napotil v dolino, Občutil je, da je vse od vrha do tal tako močan in poln zaupanja, kakor ni bil nikoli poprej. Pod mesečino je prespal vso svojo mladost. Ni vedel več, kje da se je rodil, kdo da mu je bil oče in kdo da mu je bila mati, na vse bridkosti je pozabil in tudi spominjal se ni, odkod mu gosli v rokah in veselje v srcu /.../. Ko je stopil iz gozda, je pogledal na rosno jutranjo pokrajino pod seboj in spreletela ga je neznana sladkost ob toliki lepoti. Z živimi očmi je videl cvetočo dolino, ki se je na obzorju topila v srebrno luč, z očmi svojega srca pa je videl vso domovino, od štajerskih poljan do morja. – O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in je rekel: »Tod bodo živeli veseli ljudje!« Skopo je meril lepoto, Gospod, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda; šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje – puste leže tam, strme proti nebu s slepimi očmi in prosijo milosti. Nazadnje mu je ostalo polno

perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: »Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje!« Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila – vzrasla so nebesa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, obstrmi pred tem čudom božjim, – srce vztrepeče od same sladkosti; zakaj gore in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradiž za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi. Vse, kakor je rekel, se je zgodilo; bogatejši so pač drugi jeziki; pravijo tudi, da so milozvočnejši in bolj pripravi za vsakdanjo rabo – ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same zveni kakor velikonočno potrkanje in zvezde pojo, kadar se na svoji svetli poti ustavijo ter se ozro na čudežno deželo pod seboj. Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!

Ivan Cankar, Kurent

Misijonsko-karitativna skupina

V soboto, 21. oktobra, smo pričeli z misijonsko-karitativno skupino. V skupini nas je z našo voditeljico Jelko Koprivec približno 14. Izdelovali smo rožni venec. Vsak je dobil perlico za rožni venec in nanj napisal svoje ime in priimek. Nato smo perlice dali Jelki. Na novembrskem srečanju smo najprej molili s pomočjo tistega rožnega venca in zraven prebrali ime in priimek s perlice. Nato pa smo sv. Milkavžu pomagali pripravljati darila, s katerimi bomo razveselili starejše. Letos prvič sodelujem v misijonsko-

karitativni skupini, ker se mi zdi zelo pomembno, da si v naši župniji med seboj pomagamo, pa tudi drugje, recimo našim misijonarjem na Madagaskarju.

Manca Trnovec, 4. a

Obisk sestre Clodine

Po desetih letih je v Slovenijo ponovno prišla Malgašinja sestra Clodine, ki je bila tudi gostja na tokratnem mladinskem srečanju. Sestra Clodine je znanstvenica na področju kemije. Svoj študij je izpopolnjevala tudi v Evropi, v Franciji kar 4 leta. Prejela je tudi priznanje za znanstvene dosežke na Madagaskarju, saj je razvila zdravilo proti hepatitisu. Na Madagaskarju ima svoj laboratorij, v katerem izdeluje zdravilo. Ukvarja pa se tudi s poučevanjem na univerzah.

V pogovoru se nam je najprej predstavila in povedala, kako je potekal njen študij in s kakšnimi odločitvami se je srečevala. Ko je končala prvi del študija, se je na Madagaskarju že zaposlila kot učiteljica. Ker pa se je zelo rada učila, je sklenila študij nadaljevati. Preučevala je rastline, ki rastejo na Madagaskarju, in ugotovila zdravilno učinkovino, ki bi lahko pomagala pri zdravljenju hepatitisa. Zatem je čez leta razvila zdravilo Cimopar.

Nagovorila nas je tudi s tekočo tematiko, ki je še posebej pomembna za nas mlade. Kako se v življenju odločiti za pravo pot in ali se je težko odločati. Skozi svojo izkušnjo nam je dajala napotke za naše odločitve v življenju, saj se bomo s tem prej ko slej srečali ali pa smo se že.

Med predavanjem nam je pokazala slike laboratorija, njegov logotip ter zdravilo. Za konec je sestro Clodine župnik Bogdan

presenetil s slikami izpred desetih let, ko je bila v Sloveniji.

Sestra Clodine me je navdušila s svojim talentom, saj je z njim že mnogim lahko pomagala. Ob tem sem pomislila na to, koliko je še talentiranih ljudi na Madagaskarju, ki jim je zaradi socialnih razmer onemogočeno, da bi se izobraževali in s svojim delom pomagali drugim. Mladinci smo bili zelo veseli, da si je sestra Clodine vzela čas za nas in nam polepšala večer.

Brigita Krmelj

Le zvoni mi ...

Večerni ave

Ko v stolpu zazvoni večerni ave,
Mariji materi doni.
Prek polja, rosnih trav;
nekdo na cesti ustavi korak.
Odkrije glavo, tiho se pokriža,
srce v prošnji se približa Bogu.
Pošteno delo je rosilo čelo,
po Božji volji je delal, za plug skrbel,
za svoj dom in deželo.
Marija, naša Mati,
varuj mi družino, na naše domove
troši blagoslov in
nebeški mir prinašaj pod naš krov.

Hvala ti Marija.

Marija Rutar, 2017

Urniki dogodkov:

- 5. december ob 17^h – Kulturni dom Jakoba Trobca – prihod svetega Miklavža
- 5. december ob 19^h - sv. maša pri Sv. Nikolaju v Dvoru
- 8. december – praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije
- 8. december ob 17^h – uvodno srečanje sodelavcev pri trikraljevski akciji
- 9. december ob 9^h – ministrantsko srečanje
- 12. december ob 18^h – sveta maša in srečanje Župnijske Karitas
- 12. december ob 20^h – srečanje skupine po izgubi ljubljene osebe
- 14. december – skupina za moške
- 16. december – začetek božične devetdnevne
- 16. december ob 9^h – srečanje misijonsko-karitativne skupine
- 16. december ob 17^h – drugo srečanje sodelavcev pri trikraljevski akciji
- 17. december ob 14.30 – devetdnevna, spokorno bogoslužje in priložnost za sveto spoved
- 19. december ob 19^h – srečanje odraslih liturgičnih sodelavcev
- 22. december ob 18.30 – tretje srečanje sodelavcev pri trikraljevski akciji
- 23. decembra ob 18^h – sklep božične devetdnevne
- 24. december ob 17^h – praznovanje Jezusovega rojstva za družine z majhnimi otroci
- 24. december ob 23.30 – božičnica
- 25. december – božič – praznik Jezusovega rojstva
- 26. december – sv. Štefan
- 26. december ob 10^h – blagoslov kolednikov ob začetku trikraljevske akcije

- 26. december ob 18^h – Pesem miru v Kulturnem domu Jakoba Trobca
- 31. december ob 23^h – sveta maša na silvestrovo pri Sv. Uršuli na Setnici

Sestanki za starše veroučencev

- četrtek, 7. december ob 17^h – starši in veroučenci 3. razreda
- četrtek, 14. december ob 17^h – starši in veroučenci 2. razreda
- četrtek, 21. december ob 17^h – starši in veroučenci 1. razreda

Obvestila in vabila

Vabilo mladim

- vsak petek ob 20^h mladinsko srečanje. Lepo vabljeni!

Sveti Miklavž

Otroci že nestrpnost pričakujete svetega Miklavža. Vabljeni otroci do četrtega razreda devetletke. Seveda smejo biti zraven tudi starši. Sveti Miklavž vas vabi **v torek, 5. decembra ob 17^h v Kulturni dom Jakoba Trobca**. Starši boste lahko pomagali Miklavžu pri nakupu daril, pred vhodom v dvorano bo na voljo Miklavžev koš.

Božična devetdnevna

Vsi lepo povabljeni k božični devetdnevni, ki se bo pričela v soboto, 16. decembra. Vsaka sveta maša in molitev nas še tesneje povezuje z Bogom in nas vabi, da poskušamo živeti v medsebojni povezanosti v družinah in župniji. Otroci boste tudi letos šli na pot skupaj z Jožefom in Marijo. Med petjem adventnih pesmi in prinašanjem sveč boste prinašali kamne za trdne temelje

naših domov in duhovne zgradbe, ki temelji na prihodu Odrešenika.

Praznovanje Jezusovega rojstva za družine z majhnimi otroci

Na predlog ŽPS bomo na sveti večer v župnijski cerkvi organizirali praznovanje božiča za družine z majhnimi otroci. Ob molitvi, pesmi in procesiji z Jožefom in Marijo bomo doživeli skrivnost Božjega rojstva na otroški način. Vabljeni družine z majhnimi otroci na sveti večer ob 17^h v župnijsko cerkev.

Pesem miru

V imenu TD Briše in pevskih zborov vas na praznik sv. Štefana, ko praznujemo dan samostojnosti, lepo vabimo na tradicionalno prireditev Pesem miru, ki bo v Kulturnem domu Jakoba Trobca ob šestih zvečer. Pričakujemo tudi posebnega gosta večera. Med pogovorom z gostom, ki ga bo vodil Simon Purger, pa bomo prisluhnili petju pevskih zborov Pogorjske doline.

Verski tisk

Da moč vere v nas ne zamre, jo je treba hraniti z močjo evharistije in Božje besede. Poleg tega je izjemnega pomena, da vero hranimo tudi z dobrim verskim tiskom. Za naročnike v župnišču velja povabilo k podaljšanju naročnine za prihodnje leto. Za sedaj so znane prednaročniške cene za Družino 101,40 evra, Ognjišče 32,00 evrov in Misijonska obzorja 9 evrov. Redna zbirka Mohorjevih knjig za leto 2019 stane 46 evrov. Verski list bolnikov, invalidov in njihovih prijateljev – Prijatelj stane 11,70 evra. Naročnina revije Novi svet pa 33 evrov. Priporočamo, da naročnino poravnate v najbolj dosegljivih urah, čez teden uro pred večernimi mašami ali takoj

po maši; v nedeljo po mašah. Priporočamo tudi preostali verski tisk, ki je na voljo.

Adventna akcija

V adventu bo priložnost, da boste ob molitvi in dobrih delih darovali tudi za skupen namen. Otroci bodo prejeli pri verouku adventne koledarje in zbirali darove za otroke po svetu, ki jih bodo prinesli k jaslicam. Odrasli boste lahko darovali za trikraljevsko akcijo.

Čiščenje župnijske cerkve:

- 2. december – novi del Polhovega Gradca
- 9. december – Potok
- 16. december – Briše in Praproče
- 23. december – Setnik, Selo in Setnica
- 30. december – Dolenja vas, Dvor, Belica, Babna Gora, Hrastenice in Log

Božji otrok je postal:

Žan Trobec iz Dolenje vasi 8 b

Od nas je odšel:

Andrej Zibelnik iz Dvora 1a

Priporočamo ju v molitev!

Oddane maše:

- 2 x † Vinko Kožuh,
- 11 x † Andrej Zibelnik,
- 2 x † Franc Ločniškar

Mala knjiga o pravi sreči

Boječja zaskrbljenost zamračuje duha. Skrbel bom sicer za svojo prihodnost. Vendar bom ravnal razumno. Umetnost je v tem, da skrbimo za prihodnost, vendar hkrati odženemo skrbi. Storititi moram to, kar je v mojih rokah, nato pa se v popolnem zaupanju prepustiti Bogu.

Anselm Grün

Mašni nameni v decembru

1	Edmund	8 ^h za duhovne poklice
Pe	Campion, muč	18 ^h † Frančiška Hribernik – obletna
	Prvi petek	
2	Vivijana,	8 ^h v Dvoru; družina Kožuh,
So	mučenka	Dvor 1
	Prva sobota	18 ^h † Marija Špendov – 30. dan
3	1. adventna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Ne	nedelja	8 ³⁰ Črni Vrh; † Stane Skopec
		10 ^h † Andrej Čamernik – za god
		STANOVSKA ZA OTROKE
		Da bi v adventu odprli svoje življenje za Boga in Njegov prihod ter Luč, ki jo prinaša.
4	Janez	8 ^h † starši Plestenjak – obletna
Po	Damaščan	
5	Saba (Sava),	19 ^h V Dvoru; † Anton Kozjek –
To	opac	obletna
6	Nikolaj	8 ^h † starši Oblak, Pristava
Sr	(Miklavž),	17 ^h Črni Vrh; † Liparjevi
	škof	
7	Ambrož, škof	18 ^h † Janez Janša, Setnik –
Če	in cerkv. učit.	obletna
8	Brezmadežno	8 ^h † Frančiška Leben – obletna
Pe	spočetje	17 ^h Črni Vrh; † Danijel Burjek
	Device	18 ^h † Jože Osredkar – obletna
	Marije	
9	Peter Fourier,	18 ^h † Andrej Zibelnik – 30. dan
So	redovni ustan.	
10	2. adventna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Ne	nedelja	8 ³⁰ † Blaž in Tončka Jankovec
		10 ^h † družina Nartnik, Mirko
		Prašnikar, Pristava 6
		STANOVSKA ZA DORAŠČAJOČE
		Da bi kristjani po vsem svetu z novim žarom oznanjali in živeli evangelij.
11	Damasz I.,	Ni maše
Po	papež	
12	Devica Marija	18 ^h
To	iz Guadalupe	
13	Lucija, devica	8 ^h † Danica Skopec
Sr	in mučenka	17 ^h Črni Vrh; † Osredkar in
		Vodnik
14	Janez od	18 ^h † Frančiška Kralj – obletna
Če	Križa	
15	Antonija,	18 ^h † Jože Trontelj – obletna
Pe	Krizina in	
	drinske m.	
16	Adela, kraljica	18 ^h † Božnar in Oblak, Briše 25
So	Začetek božič.	
	devetdnevnice	
17	3. adventna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Ne	nedelja	8 ³⁰ † Marjan Arhar
		10 ^h † Franc in Marija Hribernik,
		Briše – obletna

	STANOVSKA ZA MLADINO	
	Da bi s prejemom zakramenta spovedi pripravili svoje srca za prihod Odrešenika.	
18	Vunibald,	18 ^h † Jože Bradeško – obletna
Po	opac	
19	Urban V.,	18 ^h
To	papež	
20	Vincencij	17 ^h Črni Vrh; † Barbara in Franc
Sr	Romano, duh.	Železnik – obletna
		18 ^h † Jože in Ivana Kozjek – obl.
21	Peter Kanizij,	18 ^h † Jakob Ambrožič – obletna
Če	duhovnik	
22	Frančiška K.	18 ^h † Franc Nartnik, Praproče 1 –
Pe	Cabrini	obletna
23	Janez	18 ^h
So	Kancij	
24	4. adventna	7 ^h Za žive in rajne župljane
Ne	nedelja	8 ³⁰ Črni Vrh; † Jože Trobec
	Sveti večer	10 ^h † Marijana Jankovec – obl.
		STANOVSKA ZA STARŠE
		Da bi Bog na novo vstopil v naša življenja in da bi nas Njegova prisotnost prenovila.
25	BOŽIČ –	24 ^h Za žive in rajne župljane
Po	Gospodovo	8 ³⁰ Črni Vrh; † Vinko Oblak
	rojstvo	10 ^h † Janez in Marija Velkovrh –
		obletna
		18 ^h
26	Štefan, diakon	7 ^h † Anton Malovrh – obletna
To	in prvi muč.	8 ³⁰ Črni Vrh; † Ivana Justin
		10 ^h † Marija Založnik, Podreber
		– obletna
27	Janez, apostol	8 ^h † Krmelj Jernej – obletna
Sr	in evangelist	
28	Nedolžni	18 ^h † Anton in Jožefa Grbec,
Če	otroci	P.G. – obletna
29	Tomaž	18 ^h
Pe	Becket, škof	
30	Janez	18 ^h † Jernej Marolt – obletna
So	Boecardo, duh.	
31	Nedelja svete	7 ^h Za žive in rajne župljane
Ne	Družine	8 ³⁰ Črni Vrh; Katarina Kopač –
		obletna
		10 ^h † Franc in Frančiška
		Založnik
		STANOVSKA ZA STAREJŠE
		Da bi v novo leto stopili z veseljem in pogumom in da bi bilo blagoslovljeno.

MARIJO NOSIJO

Priloga za molitveno pričakovanje Odrešenika

Niko Kuret v svoji knjigi *Marijo nosijo* navaja, da je evangelijsko poročilo glede Marijinega in Jožefovega potovanja (Lk 2, 1–7) dokaj skopo, zato so predstave, kaj sta doživljala pri iskanju prenočišča prepuščene naši domišljiji. Nič ni čudnega, da se pobožno ljudstvo s tem skromnim poročilom ni zadovoljilo in tako so nastale božične igre. Marsikaj tega se je izročalo iz roda v rod, ne samo ustno, ampak tudi v zapisih. Smisel običaja je, da Marija roma v hudem zimskem času in prosi ljudi po toplih hišah za prenočišče prav tako, kot sta se Marija in Jožef podala na pot zaradi popisovanja in sta potem neuspešno iskala prenočišče.

Za naše prednike to ni bil zgolj običaj, ampak izvirna adventna ljudska pobožnost, s katero so posredovali vero iz roda v rod. Na prvo adventno nedeljo bomo tudi v naši župniji blagoslovili Marijine kipe po številu naših podružnic. Marija bo iskala zavetje vere po naših družinah. Povabljeni smo, da vsaj za en dan Marijo povabimo na svoj dom in skupaj s sosedi in prijatelji v molitvi odpremo svoja srca za Odrešenika, ki prihaja.

V tej predlogi najdete oporne točke za molitev družine ob Mariji. Upošteva bistvene dele stare pobožnosti z imenom *Marijo nosijo*. Molitev lahko oblikujete tudi po svoje. V večjih zaselkih lahko Marija ostane pri eni družini en dan, v manjših pa lahko večkrat zakroži od hiše do hiše ali ostane več dni. Potem ko Marija »prenoči« en dan v vaši hiši, ste povabljeni, da poiščete prijatelje ali sosede in naslednji večer »oddate« Marijo in skupaj molite pri naslednji hiši. Kip Marije romarice sprejme predstavnik hiše na vhodu. Po pritrdilnem odgovoru, da je pripravljen sprejeti Marijo romarico na prenočišče, sprejme kip in ga odnese v prostor, katerega so pripravili za molitev. V prostoru se lahko pripravi adventni venček, na katerem se prižgejo sveče, odvisno od tega, v katerem tednu adventa smo ali pa dve prižgani sveči in slavnostni prtiček, da označimo središnji prostor, kamor se postavi Marijin kip. Ko smo vsi zbrani v molitvenem prostoru, prične predstavnik hiše z uvodno molitvijo angelovega češčenja. Nadaljujemo z molitvijo veselega dela rožnega venca. Pred pričetkom molitve rožnega venca predstavnik hiše določi, kdo bo molil posamezno desetko. Zadnjo desetko za vse rajne moli predstavnik hiše. Po molitvi rožnega venca lahko zmolimo še litanije Matere Božje. Sledijo ji molitve O Gospa moja ..., O Jezus, blagoslovi me ... in Sveti angel.

Zadnji večer predstavnik hiše po molitvi angelova češčenja prebere molitev slovesa. *Marijo* ponovno prosimo za njen materinski blagoslov, spomnimo se tudi vseh, ki smo jih iz te hiše pokopali. Po prebranem slovesu mora Marija spet na pot in ponovno išče prenočišče.

Izročitev pri vratih:

“Prijatelji, sprejmite Mater Jezusovo na njenem težavnem popotovanju v hudem zimskem času, v njenem neomadeževanem materinstvu! Ne častite je samo nocoj in jutri, ampak si prizadevajte, da jo boste vedno častili.”

Brezmadežni v pozdrav:

Dobra mati in gospa, bodi nam pozdravljena. Tempelj Božji, hiša sveta, ki brez greha si spočeta. Z grehom se rodi zemljan, Tebi pa je nepoznan. Čista si v spočetju bila, preden si se porodila. Mati vseh živečih ščit in svetnikov jasen svit. Jakobova si danica, angelov gospa kraljica. V Tvoj pristan nam skoz valove ladja varna k nam priplove. Vstopi v naš preprosti dom, kjer spet našla boš svoj tron. Tu med nami zdaj ostani, to Te prosimo vsi zbrani. Varuj naše nam domove, trosi nanje blagoslove. Zvesti hočemo ostati Tebi, ki si naša mati.

Veseli del rožnega venca – s fatimskimi uvodi

1. skrivnost: ki si ga Devica od Svetega Duha spočela

Iz evangelija po Luku (Lk 1,31–32.35)

Angel je vstopil k Mariji in rekel: “Glej, spočela boš in rodila sina in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega Te bo obsenčila.”

Bog Oče je poslal svojega angela k Mariji, da bi ji oznanil veliki dar svoje ljubezni za rešitev sveta: svojega edinorojenega Sina.

V Fatimi je ob svojem prvem prikazanju angel povabil pastirčke, naj molijo z njim. Pokleknil je na tla, se sklonil s čelom do tal in trikrat ponovil: “Moj Bog, verujem vate, molim Te, upam vate in Te ljubim nad vse. Prosim Te odpuščanja za tiste, ki ne verujejo, ne upajo, ne molijo in Te ne ljubijo.” (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo za dar žive vere, trdnega upanja in goreče ljubezni; prosimo tudi za milost, da bi častili edino Boga, enega v treh osebah.

2. skrivnost: ki si ga Devica ob obiskanju Elizabete nosila

Iz evangelija po Luku (Lk 1,43.45)

Ko je Marija pozdravila Elizabeto, ji je ta odgovorila: “Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda?” in dostavila: “Blagor ji, ki je verovala.”

Vsi v Zaharijevi hiši so bili napolnjeni s Svetim Duhom. Prvi se je razveselil mali Janez Krstnik, ki je poskočil od radosti v telesu svoje matere Elizabete. Jezusa, ki ga je Marija nosila pod srcem, je Elizabeta razglasila za Mesija in Gospoda. Marija je v svojem hvalospevu povelicevala Očeta zaradi čudovitih del, ki jih je storil. Počastila je Sveto Trojico.

Pastirčki so, potem ko je angel odšel, vztrajali v molitvi, sklonjeni s čelom do tal: “Moj Bog, verujem vate, molim Te, upam vate in Te ljubim nad vse” in bolj ko so molili, bolj so se čutili preplavljene z Božjo navzočnostjo.” (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki po Marijini priprošnji prosimo za milost, da bi Boga častili in ljubili nad vse.

3. skrivnost: ki si ga Devica rodila

Iz evangelija po Luku (Lk 2,10.16.19)

Angel je rekel pastirjem: »Ne bojte se! Kajti glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod.« Pastirji so hitro odšli v Betlehem in povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. Marija pa je vse te besede ohranila in premišljevala v svojem srcu.

Besede, s katerimi se je angel obrnil na pastirje, niso zapustile njihovih misli in njihovih src. Potem ko so počastili komaj rojenega Jezusa, so se vrnili ter slavili in hvalili Boga in vsem pripovedovali o novorojenem Odrešeniku.

Fatimske pastirčke je nadnaravna moč srečanja z angelom in njegovim sporočilom tako prevzela, da se niso mogli niti pogovarjati med seboj. (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo za milost, da bi odprli svoja srca Božji besedi in dopustili, da nas odene s svojo nežno in usmiljeno ljubeznijo.

4. skrivnost: ki si ga Devica v templju darovala

Iz evangelija po Luku (Lk 2,28–32)

Starček Simeon je vzel otroka v naročje, slavil Boga in rekel: “Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika po svoji besedi v miru, kajti moje oči so videle tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh ljudstev: luč v razodetje poganom in v slavo Izraela, tvojega ljudstva.”

Starček Simeon in prerokinja Ana sta bila polna Svetega Duha. Slavila sta Boga zaradi tega otroka in vsem govorila o njem. In tisti, ki so ju poslušali, so bili polni navdušenja in veselja.

V svojem drugem prikazanju fatimskim pastirčkom jim je angel povedal: “Srci Jezusa in Marije imata z vami načrte usmiljenja.” In pastirčki so več ur vztrajali in ponavljali molitev, ki jih je naučil angel, in tako dopustili, da je njihova srca prepojilo Božje usmiljenje, ki prekipeva iz Jezusovega in Marijinega Srca. (Premišljajmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo za milost, da bi tudi mi odprli svoja srca načrtom ljubezni, ki jih imata z nami Jezusovo in Marijino srce.

5. skrivnost: ki si ga Devica v templju našla

IZ evangelija po Luku (Lk 2,41–43.46.48–49)

Jezusovi starši so vsako leto za velikonočni praznik hodili v Jeruzalem. Ko je bil Jezus star dvanajst let, so po praznični navadi šli na pot. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši za to vedeli. Po treh dneh so ga našli v templju in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z bolečino iskala.« Dejal jima je: "Kako, da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?"

Za Jezusa je bilo hrepenenje po Očetovi hiši, bivanje z Očetom nekaj nezadržnega, nekaj, kar je izhajalo iz globine njegovega bitja; in Jezus je ostal v Jeruzalemu.

Pastirčki so se po tretjem prikazanju angela počutili popolnoma potopljeni v Boga, v Sveto Trojico, v Ljubezen, ki jih je skoraj povsem posrkala vase in jih napolnila z občudovanjem in presenečenjem nad veličino skrivnosti Boga. (Premišljujmo v tihoti!)

V tej desetki prosimo po Mariji za dar češčenja Boga, da tudi nas napolni občudovanje in presenečenje nad veličino Boga in njegove skrivnosti.

Slovo od Marije

»O kako veselo in kratkočasno je bilo sedaj pri nas, ko smo imeli Marijo, Jezusovo pa tudi našo ljubeznivo Mater na prenočišču! Saj je le tam prava sreča in blagoslov Božji, ljubi mir, ljubezen in potrpežljivost, res nebeško veselje doma, kjer Marija z ljubim Jezusom in sv. Jožefom prebiva. Tudi nam se je zdelo, da so nebesa odprta, ko smo imeli Marijo med seboj. Toda čas je potekel, sonce hiti za goro po milosti Božji. Pravkar so zvonovi »večno luč« zapeli, nam pa naznanili, da se Marija poslavlja. Mudi se ji dalje na poti v Betlehem, kjer se bo zasvetilo rojstvo Sina večnega Očeta. On bo rešil grešno zemljo in spravil Adamov rod z razžaljenim Bogom. O brezmadežna Devica, vemo, da moraš zapustiti našo hišo, če hočeš priti v Betlehem, kakor ti je bilo zapovedano. Ljubljena Mati naša, pojdi v imenu Božjem! Zbogom, Marija! Srečno hodi in potuj! Naj Ti da ljubi Oče nebeški, da boš našla dobre, usmiljene ljudi, ki Te bodo z veseljem sprejeli pod streho, Ti rade volje postregli, Tebe lepo častili in Tvojega Sina, Jezusa Kristusa, pobožno molili! Nam pa daj za slovo svoj materinski blagoslov, ki naj vedno ostane pri naši hiši! Blagoslovi nas in naše vse: dušo in telo in vse, kar imamo. Usmili se, Marija, naših rajnih in vseh tistih, katere so kdaj iz te hiše spremili na pokopališče! Prosi zanje milosti Božje, naj uživajo večni mir in pokoj in naj jim sveti večna luč!

Mila mati Marija! Kakor se ti danes poslavljaš od nas, tako bomo morali tudi mi kmalu jemati slovo za vselej in nastopiti dolgo večnost. Takrat se spomni, o Marija, da si na poti v Betlehem pri nas prenočevala! Pridi s svojim Sinom Jezusom, da ga bodo naše duše vredno sprejele za popotnico in v zastavo večnega življenja! Pridi s svojim ženinom, sv. Jožefom, ki te sedaj spremlja na poti v Betlehem, da nas bosta tolažila v smrtni uri in popeljala naše duše v srečno Očetovo hišo, kjer bomo večno gledali Boga in tvoje lepo obličje, o Marija!«